

троил“ две условни екзекуции на своя герой. Подложил е на проверка, изпитание и осмисляне неговия живот, като го е довел до границите му. [...]

Поради всичко това вярата у Вапцаров трябва да се види не само като едно послание към бъдещето, като едно абстрактно послание към едно абстрактно бъдеще, както е била разглеждана досега, а като конкретно преживяване в една конкретна житейска ситуация и в едно конкретно време. [...]

Вярата е основна категория във Вапцаровия нравствен мир и за нея е писано и говорено твърде много. [...]

Неговата вяра като идеология и като нравствен идеал е била винаги